

Innst. O. nr. 129

(2002-2003)

Innstilling til Odelstinget fra Stortingets presidentskap

Dokument nr. 17 (2002-2003)

Innstilling fra Stortingets presidentskap om lov om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 61 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter

Til Odelstinget

BAKGRUNN

Stortingets presidentskap vedtok 9. januar 2003 å nedsette et utvalg for å foreta en gjennomdrøfting og vurdering av ulike forhold og godtgjørelser knyttet til vervet som stortingsrepresentant. Utvalget fikk følgende mandat:

"Utvalget skal foreta en gjennomdrøfting og vurdering av ulike forhold og godtgjørelser knyttet til vervet som stortingsrepresentant, herunder praktiseringen av bestemmelsene om kostgodtgjørelse, permisjonsreglene, samt fravær fra Stortinget på annet grunnlag og eventuelle andre beslektede spørsmål som utvalget anser det som naturlig å ta opp. Videre skal utvalget sammen med Pensjonsstyret gjennomgå og vurdere reglene og praktiseringen av reglene knyttet til "ventelønn"."

Fristen for ferdigstilling av utvalgets rapport ble i utgangspunktet satt til 1. mai 2003, men fristen er senere forlenget.

Odelstingets visepresident Berit Brørby (Arbeiderpartiet) ble oppnevnt som leder for utvalget som for øvrig består av Stortingets visepresident Inge Lønning (Høyre), Lagtingets president Lodve Solholm (Fremskrittspartiet), Lagtingets visepresident Odd Holten (Kristelig Folkeparti) og Odelstingspresident Ågot Valle (Sosialistisk Venstreparti).

Utvalget la frem sin innstilling for Stortingets presidentskap 5. juni 2003. Innstillingen er trykt som Dokument nr. 17 (2002-2003).

En kort oppsummering av hovedpunktene i utvalgets forslag fremgår av Innst. S. nr. 255 (2002-2003).

Utvalget foreslår bl.a. at ordningen med ventelønn/førtidspensjon for stortingsrepresentanter strammes inn og presiseres i tråd med nye retningslinjer gitt av pensjonsstyret, jf. vedlegg 2 til Dokument nr. 17 (2002-2003). Betegnelsen på ordningen foreslås for øvrig endret til ventegodtgjørelse.

Hovedpunktene i de nye retningslinjene består bl.a. i at lovens hovedregel, om at det er den reelle funksjonstid som legges til grunn ved tilståelse av ventegodtgjørelse, innskjerpes i praksis. Bare unntaksvis, i spesielle tilfeller, skal styret kunne tilstå høyere ytelse, men aldri mer enn det full stortingspensjon utgjør. Videre innføres en regel om avkortning av ventegodtgjørelse dersom annen inntekt overstiger 1/12 av fremmøtegodtgjørelsen for stortingsrepresentantene.

Dersom mottaker av ventegodtgjørelse eller pensjon møter som varamedlem til Stortinget, tilkommer han/hun fremmøtegodtgjørelse. I slike tilfeller foreslås det at det skal skje en avkortning i forhold til pensjon eller førtidspensjon/ventegodtgjørelse slik at man ikke samtidig kan motta dobbel ytelse fra Stortinget. Avkortningen foretas av praktiske grunner i fremmøtegodtgjørelsen med et beløp tilsvarende det vedkommende mottar i ventegodtgjørelse eller pensjon.

Ventegodtgjørelse skal kunne gis for kortere perioder enn ett år, og - som i dag - maksimalt for inntil 3 år om gangen. Det er etablert en utvidet administrativ oppfølging i form av skjerpede krav til rapportering både mht. kompetanseheving og aktiv arbeidssøking.

Enkelte av de foreslåtte endringer forutsetter endringer i pensjonsloven for stortingsrepresentanter, jf. Dokument nr. 17 (2002-2003) pkt. 4.3.

PRESIDENTSKAPETS MERKNADER

Presidentskapet slutter seg til utvalgets forslag, og viser til begrunnelsen for disse i Dokument nr. 17 (2002-2003). Presidentskapet fremmer forslag til endringer i pensjonsloven for stortingsrepresentanter i samsvar med dette.

PRESIDENTSKAPETS TILRÅDING

Presidentskapet viser til ovenstående, og rår Odelstinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 61 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter

I

I lov 12. juni 1981 nr. 61 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter gjøres følgende endringer:

§ 2 femte ledd skal lyde:

Alderspensjon kan ikke ytes så lenge pensjonssøkeren er medlem av Stortinget eller *Regjeringen*, *eller* er tilsatt i offentlig eller kommunal tjeneste i hovedstilling.

§ 7 skal lyde:

Dersom aldersmessige eller andre hensyn tilsier det, kan tidligere stortingsrepresentant som ikke har

rett til alderspensjon etter § 2 eller uførepensjon etter § 5, av styret - eventuelt etter søknad - tilstås *ventegodtgjørelse* fra det tidspunkt han ikke lenger oppbærer godtgjørelse som representant.

Ventegodtgjørelse tilstås med *et beløp* som fastsettes for høyst tre år om gangen og som ikke overstiger den alderspensjon vedkommende på grunnlag av sin funksjonstid ville ha vært berettiget til. Pensjonsstyret kan likevel - i spesielle tilfeller - tilstå høyere *ventegodtgjørelse* enn funksjonstiden tilsier, dog ikke høyere enn full alderspensjon. *Hvis annen årsinntekt overstiger 1/12 av stortingsrepresentantenes faste godtgjørelse, reduseres ventegodtgjørelsen tilsvarende, jf. dog § 8.*

Bestemmelsen i § 4 tredje ledd gjelder tilsvarende for *mottaker av ventegodtgjørelse* som forsørger barn.

§ 8 skal lyde:

Dersom en tidligere stortingsrepresentant som mottar pensjon eller ventegodtgjørelse i medhold av denne lov tilkommer fremmøtegodtgjørelse som senere innkalt vararepresentant, reduseres fremmøtegodtgjørelsen med det beløp representanten mottar i pensjon eller ventegodtgjørelse.

II

Denne lov trer i kraft fra 1. juli 2003.

Endringene i § 7 får ikke virkning for allerede innvilget førtidspensjon/ventegodtgjørelse.

Oslo, i Stortingets presidentskap, den 12. juni 2003

Jørgen Kosmo

Ågot Valle

Inge Lønning

Odd Holten

Lodve Solholm

Berit Brørby